

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. A.**, zast. advokátkou JUDr. Gabrielou Wagnerovou, Ruprechtická 158/12a, Liberec, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2023, čj. KRPU-87328-24/ČJ-2023-040022-SV-ZZ, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 6. 2023, čj. 42 A 8/2023-30,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná zajistila žalobkyni (v řízení před NSS vystupuje jako *stěžovatelka*) za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Stěžovatelka podala proti rozhodnutí o zajištění žalobu, kterou krajský soud rozsudkem zamítl. Proti rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Tento návrh obecně odůvodňuje ztrátou možnosti osobně vystupovat v soudním řízení v případě jejího vycestování z Česka.

[2] Žalovaná se k otázce přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[3] Rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou předběžné. Soud v této fázi řízení nesmí rozhodovat o věci samé (tj. o důvodnosti kasační stížnosti). Soud by v zásadě neměl přiznáním odkladného účinku nahrazovat případný rozsudek, kterým zruší rozhodnutí o zajištění cizince pro nezákonnost. Podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2, § 107 s. ř. s.) je mimo jiné též to, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Je na stěžovateli, aby konkrétně a podrobně vysvětlila, v čem a v jakém rozsahu újma spočívá. Nic takového však stěžovatelka neudělala.

[4] Nynější věc se týká rozhodnutí o *zajištění* stěžovatelky za účelem jejího vyhoštění, nikoli rozhodnutí o *správním vyhoštění*, které je právním titulem pro nucené vycestování

cizince. V tomto případě to znamená, že stěžovatelka měla konkrétně uvést, jakou újmu vyvolává samotné omezení její osobní svobody. Stěžovatelka nic takového netvrdí, jen se dovolává práva na účast v soudním řízení. Toto právo však samotným zajištěním nijak neutrpí (mohlo by utrpět jen výkonem vyhoštění, které sice stěžovatelce hrozí, ale které není přímým ani nevyhnutelným důsledkem nynějšího zajištění). Krom toho již NSS vysvětlil, že obecně vyjádřený zájem na osobní účasti v soudním řízení a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku (blíže k tomu usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, body 57 až 59, toto usnesení překonalo též závěry starší judikatury, na kterou se odvolává stěžovatelka).

[5] V nynější věci proto není dán důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, NSS tudíž odkladný účinek nepřiznal (§ 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2023

Zdeněk Kühn  
předseda senátu